

РЕШЕНИЕ

№ 6141

гр. София, 25.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав**, в публично заседание на 20.09.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **3235** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 211 от Закона за министерството на вътрешните работи, вр. чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба, подадена от М. К. Ц. срещу мълчалив отказ на директора на Столична дирекция вътрешни работи /СДВР/ по молбата му да бъде назначен на длъжност „старши инспектор“ в 01 „Човешки ресурси – СДВР-Център“ при СДВР. Жалбоподателят твърди, че е заемал длъжността „началник“, отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Със заявление от 11.2.2022 г. до директора на СДВР е поискал да бъде назначен на длъжност „старши инспектор“ в 01 „Човешки ресурси – СДВР-Център“ при СДВР, ведно със изискуемите документи. Върху молбата са положени резолюции на министъра на вътрешните работи и на директора на СДВР, с които се изразява съгласие за заемане на длъжността. Въпреки това, не е издаден административен акт, въз основа на който жалбоподателят да заеме тази длъжност. Твърди, че от момента на подаване на заявлението – 11.2.2022 г. е било инициатирано административно производство, като срокът по чл. 57, ал. 1 АПК е изтекъл на 26.2.2022 г. Ето защо моли този мълчалив отказ да бъде отменен, а преписката да се върне за ново произнасяне. Претендира разноски.

Ответникът – министърът на вътрешните работи, оспорва жалбата. Твърди, че правоотношението с жалбоподателя е прекратено въз основа на негова молба, като заповедта за прекратяване е влязла в сила. Ето защо моли да се отхвърли жалбата. Претендира разноски.

Административен съд София-град, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е заемал длъжността началник отдел „Пътна полиция“ при СДВР.

Със заявление, вх. №513р-87668/13.10.2021 г. на СДВР, жалбоподателят е поискал да бъде назначен на длъжността „старши експерт“ в 01 сектор „Човешки ресурси – СДВР-Център“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР. Молбата е адресирана до министъра на вътрешните работи, като на нея има две отбелязвания. Едното е от 12.10.2021 г., „Съгласен!“ , а другото е без дата и с нечетлив печат, на което също има резолюция „съгласен“. Има резолюция „за проект на заповед“ от 13.10.2021 г., която е с нечетлив подпис, както и подписите на останалите резолюции.

Посоченото заявление, видно от писмо № 513р-14768/16.2.2022 г., е препратено на дирекция „Човешки ресурси“ към МВР, както и приложенията към него, със становище да бъде преназначен на посочената длъжност, както и каква месечна заплата да му бъде определена.

Подадено е и заявление № 513р-13707/11.2.2022 г. от жалбоподателя до министъра на вътрешните работи, с което е поискал, на основание чл. 226, ал. 1, т. 4 ЗМВР, да бъде прекратено служебното му правоотношение с МВР. Върху заявлението е поставена резолюция „Съгласен“, с нечетлив подпис и дата 11.2.2022 г.

Подадено е и заявление вх. № 513р-13709/11.2.2022 г., с което е изявил воля да бъде назначен на длъжността „старши експерт“ в 01 сектор „Човешки ресурси – СДВР-Център“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР. Върху това заявление е поставена резолюция „Не!“, нечетливи подпис и печат.

Със заповед от 11.3.2022 г. е прекратено служебното правоотношение на Ц., по негово заявление вх. № 513р-13707/11.2.2022 г. Заповедта за прекратяване на служебното правоотношение не е оспорвана и е влязла в сила.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, като извърши цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК, по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, достигна до следните правни изводи:

Жалбата срещу процесната заповед е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, адресат на твърдения мълчалив отказ, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок.

Жалбоподателят е заемал длъжността „началник на отдел“ към СДВР, която е включена в утвърдения от министъра на вътрешните работи класификатор на длъжностите в МВР за служителите по чл. 142, ал. 1, т. 1 и 3 ЗМВР - полицейски органи по смисъла на чл. 142, ал. 1, т. 1 ЗМВР, съгласно т. VIII.3 /комисар, ръководна, магистър, 8г./

Не е спорно, че правоотношението е било прекратено със заповед от 11.3.2022 г., която не е била оспорена от жалбоподателя. Правоотношението е било поискано да бъде прекратено на основание чл. 224, ал. 1, т. 4 от Закона за МВР – по взаимно съгласие.

Същевременно се установява, че жалбоподателят е подал още две молби за преназначаване. Със заявление вх. №513р-87668/13.10.2021 г. на СДВР е поискал да бъде назначен на длъжността „старши експерт“ в 01 сектор „Човешки ресурси – СДВР-Център“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР. По това заявление, действително, не се установява наличие на произнасяне. Но, то не се сочи, че се

оспорва, видно от процесната жалба. Едва в хода на производството бе въведено твърдение, че се оспорва мълчалив отказ по това заявление. Доколкото обаче посоченото твърдение бе въведено впоследствие, след изтичане на срока за обжалване и не по надлежния ред, то по него съдът не дължи произнасяне.

По заявлението от 11.2.2022 г., което е посочено в жалбата, че се оспорва, е налице произнасяне – с резолюцията „Не!“ , без дата и без четлив подпис.

Действително, се установи, че на една и съща дата жалбоподателят е подал две заявления – първото за прекратяване на правоотношението по взаимно съгласие, а второто – оспорваното в това производство. Съгласно чл. 228, ал. 3 ЗМВР (Нова - ДВ, бр. 60 от 2020 г.) обаче, заповед за прекратяване на служебното правоотношение по чл. 226, ал. 1, т. 2, 4 и 13 /каквато е и процесната – по чл. 226, ал. 1, т. 4/ не се издава, ако в 7-дневен срок от подаване на искането служителят подаде заявление за оттеглянето му.

В случая, с поискване преназначаване на друга длъжност, би следвало да се приеме, че жалбоподателят е оттеглил изявлението си за прекратяване на правоотношението по взаимно съгласие доколкото изявлението за преназначаване предполага воля за оставане в структурите на МВР, а не за прекратяване на служебното правоотношение и изобщо. Ето защо и на основание чл. 228, ал. 3 ЗМВР ответникът не е следвало да издава заповедта за прекратяване на правоотношението от 11.3.2022 г.

На следващо място, съгласно чл. 164, ал. 1 ЗМВР(Изм. - ДВ, бр. 14 от 2015 г.) държавният служител може да бъде преназначен по негово искане на друга не по-висока длъжност. Съгласно ал. 6: условията и редът за преназначаване се определят с наредба на министъра на вътрешните работи. Това е Наредба № 8121з-310 от 17 юли 2014 г. за преназначаване на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

Следователно, по заявлението от 11.2.2022 г., доколкото то съдържа искане по чл. 164, ал. 1 ЗМВР за преназначаване на друга длъжност, ответникът е дължал произнасяне. Действително, е постановена резолюция „НЕ!“ , без обаче да се установява чие е авторството ѝ, нито пък се установява тази резолюция да е мотивирана.

Ответникът, на основание чл. 158, т. 5 ЗМВР е компетентният орган, който е следвало да се произнесе по молбата за преназначаване. Това е следвало да стане след предприемане на процедурата по чл. 164а ЗМВР, както и след преценка основанията по чл. 164б ЗМВР.

Ето защо съдът намира, че жалбата е основателна. Следва да бъде отменен отказът на ответника по молбата за преназначаване на друга длъжност, а преписката да се върне за произнасяне по тази молба.

По разноските. Жалбоподателят представи списък с разноски за 10 лв. държавна такса и 500 лв. адвокатско възнаграждение, коит предвид основателността на жалбата следва да бъдат присъдени.

Водим от горното и съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ, по жалбата на М. К. Ц., ЕГН [ЕГН], отказ на министъра на вътрешните работи по заявление вх. № 513р-13709/11.2.2022 г. за преназначаване на длъжността „старши експерт“ в 01 сектор „Човешки ресурси – СДВР-Център“ към отдел „Човешки ресурси“ при СДВР.

ОСЪЖДА Министерството на вътрешните работи да заплати на М. К. Ц., ЕГН [ЕГН]
сумата от 500 лв. разноси по делото.
РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: